

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

สร้างธรรมขึ้นที่ใจ

ก่อนจึงหัน

พระมีแปลกหน้ามาเรื่อย มองดูแปลกหน้ามาเรื่อยพระ มาว่ามาศึกษาๆ พระที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับวัดป่าบ้านตาดนี้เป็นหมื่นๆ แสนๆ ไม่ใช่ร้อยๆ ฟังแต่ว่าหมื่นๆ แสนๆ ตั้งแต่เริ่มสร้างวัดมาเป็นเวลา ๕๐ ปี พระที่มาเกี่ยวข้องกับวัดนี้เป็นหมื่นๆ แสนๆ เราก็คอดคิดไม่ได้ที่พระไปเกี่ยวข้องกับพ่อแม่ครูจารย์มัน มันเป็นแสนๆ ล้านๆ เป็นไร่ละ แต่ระยะนั้นพระจะยังไม่มาก ก็อาจจะหมื่นๆ แสนๆ แบบเดียวกัน ออกจากท่านไปตรงไหนที่พอจะมีแววบ้าง ทำประโยชน์ให้ตนเองเป็นที่แน่ใจแล้วสอนคนอื่น พ่อแม่ครูจารย์มันมีเยอะนะ ครูบาอาจารย์ที่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุๆ มีจำนวนมากสำหรับลูกศิษย์ของหลวงปู่มัน แต่ลูกศิษย์ของหลวงตาบ้วนนี้จะมีแต่ล้วนแต่ถ่านนั่นแหละเต็มไปหมด

ความเพียรท่านทั้งหลายให้จับสติให้ตึ้นะ นี่ละเป็นที่ตั้งรากตั้งฐาน เอากิเลสให้ขาดสะบั้นไม่หนีจากสติได้นะ สติพอแก่กล้าขึ้นไปก็เป็นมหาสติมหาปัญญา สติปัญญาๆ เวลาจะทำจิตใจให้สงบสติต้องจับติดเลย อย่าให้สังขารมันคิดขึ้นมาได้ สังขารคือตัวสมุทัยตัวกิเลสมันผลึกมันตันอยากคิดอยากปรุงตามเรื่องของมัน ทีนี้เราจะคิดปรุงเรื่องของธรรมเช่นคำบริกรรม เป็นต้น มันไม่อยากคิด เช่น พุทโธๆ เป็นต้น มันไม่ให้คิด มีแต่เรื่องกิเลสสมุทัยออกคิดออกปรุง นี่ละที่ว่าทำภาวนาไม่ได้ผลได้ประโยชน์ มันจะได้อะไรก็มันไม่มีสติ

เอาไปทำซิ ธรรมพระพุทเจ้าเป็นโมฆะเธอ พวกโมฆะคือพวกเรานี้เองไม่ได้หน้าได้หลังอะไร เอาๆ ตั้งสติให้ตึ้อย่าให้ผลจะเป็นอย่างไร ตั้งแต่ตื่นนอนฟาดจนค่ำ จับอยู่กับธรรมบทใดให้ติดแนบๆ ทำหน้าที่การงานอะไรไม่ปล่อย เอลองดูซิ พระพุทเจ้าโกหกโลกจริงๆ เธอ สติตั้งดีแล้วจิตจะสงบได้ เพราะกิเลสกวมันด้วยความคิดความปรุง กวนตลอด นำธรรมเข้ามาบังคับไม่ให้มันคิดปรุงทางด้านกิเลส เอาธรรมให้มันทำงาน นั่นละตั้งได้นะตั้งรากตั้งฐาน เรียกว่าเริ่มตั้งรากตั้งฐานได้คือความสงบ จากสงบก็เป็นสมาธิแน่นหนามั่นคง

เรื่องสมาธิคือความสงบใจของเรา เวลาพักพัก สงบๆ ออกจากความสงบแล้วให้พิจารณาคลี่คลายทางด้านปัญญา ยกร่างกายของเราที่พระพุทเจ้าทรงสอนไว้ว่า เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ มีไหมในตัวของเรา เอามาพิจารณา ในเบื้องต้นอาศัยธรรมเหล่านี้เป็นคำบริกรรมเครื่องกล่อมใจให้สงบ พอจิตมีความสงบแล้วแยกออกเป็น

ทางด้านวิปัสสนา กรรมฐาน ๕ เลยกลายเป็นหินลับปัญญาไป คลี่คลายออกๆ เวลาจะใช้ปัญญาให้ใช้ เวลาจะให้สงบให้ตั้งหน้าตั้งตาทำความสงบ อย่าก้าวก่ายกัน อย่าห่วงหน้าห่วงหลังใช้ไม่ได้นะ จะทำงานอะไรให้ทำจริงๆ จังๆ เช่นจะเพื่อความสงบ จิตพุ่งเลยกับความสงบ ออกทางด้านปัญญาก็ให้ออกทางด้านปัญญา ไม่ต้องห่วงความสงบ คือสมาธิ จำให้ตึนะทุกคนๆ

ทำไมจะตั้งไม่ได้ ถ้าเอาจริงเอาจังตั้งได้ไม่สงสัย มันเลอะๆ เทอะๆ ไม่ได้เอาไหนถ้าเป็นเรื่องอรรถเรื่องธรรมแล้ว แต่เรื่องกิเลสนี้จริงจังมาก ฟังแต่ว่าจริงจังมาก โลกนี้โลกจริงจังกับกิเลส มันจึงเป็นส้วมเป็นถ่านเป็นฟืนเป็นไฟเผาไหม้ทั่วโลกดินแดนนี้จริงจังมากไม่มีจีตจาง เพราะต่างคนต่างเสาะแสวงหา ต่างคนต่างพอใจ คิดอ่านไตร่ตรองไปตามกิเลสตัณหา ไม่ได้คิดอ่านไตร่ตรองไปตามอรรถตามธรรม จะหาความสงบได้ยังไง

หน้าที่การงานของพระมีอะไรบ้าง ในวัดนี้มีแต่เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา เทียวหาดีดทางโน้นดินทางนี้ สร้างนั่นแล้วสร้างนี้ ยุ่ง ส่วนมากเวลาเราไม่อยู่มันชอบจะสร้างนั่นสร้างนี้ ดีไว้ตลอดไม่ให้ออกไม่ให้ยุ่ง นั่นเป็นการสั่งสมกิเลสความฟุ้งซ่านรำคาญเป็นอารมณ์ พาดีใจของเราเป็นลำดับลำดับนี้เรียกว่าสร้างใจ สร้างธรรมชั้นที่ใจ วัตถุที่ไหนมันก็มีอย่าไปอวดเขา โลกนี้เต็มไปด้วยวัตถุ วัตถุนั้นละกลับมาทับหัวใจสัตว์โลก และเป็นฟืนเป็นไฟเผาหัวใจสัตว์โลกเพราะวัตถุ ไม่มีนามธรรมคืออรรถธรรมเข้าสู่ใจบ้างเลย ยิ่งใจก็เป็นอย่างนั้นไปเรื่อยๆ ไม่มีความสงบนะ

เอาจริงเอาจัง อย่าหละๆ แหละๆ นักภาวนาพระนี่สำคัญมาก เอาให้จริงให้จัง คือว่าสติติดแนบๆ มันเป็นยังไงพิสูจน์ตัวเอง มันจะไปไหนนะ เอาธรรมเข้าไปพิสูจน์สติๆ เวลาจะให้จิตสงบต้องใช้สติ คำบริการเป็นสำคัญมาก ออกทางด้านปัญญา จิตสงบแล้วมันอ้อมอารมณ์ คือจิตสงบอ้อมอารมณ์ ไม่หิวอารมณ์นั้นอารมณ์นี้ อย่างที่ว่าพาพิจารณาทางด้านปัญญา ถ้าจิตไม่สงบท่านก็ไม่ได้สอนให้พิจารณาทางด้านปัญญา คีลสมาธิ ปัญญา นั้น คีลเป็นพื้นฐานของนักบวชเรา สมาธิคือความสงบใจ เมื่อใจอ้อมอารมณ์แล้วใจยอมสบายๆ ให้พาใจที่สงบนั้นละออกทางด้านปัญญา มันจะไม่เถลไถล ถ้าใจหิวโหยทางอารมณ์ต่างๆ เอาไปใช้ปัญญา กิเลสเอาไปถูกลมพัด เป็นสัญญาอารมณ์หมด ไม่ได้เป็นปัญญาแก้กิเลส

ท่านสอนไว้ผิดที่ตรงไหน คีล สมาธิ ปัญญา ตรงแนว แล้วก็วิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะ สูดยอดของธรรมทั้งหลาย พวกกันตั้งอกตั้งใจทำ วันนี้มีพระเท่าไรก็ไม่รู้มากตลอด ต้องได้กุดเอาไว้สำหรับวัดนี้ พระมามาก แล้วที่แผ่กระจายไปทั่วประเทศ ไทยลูกศิษย์หลวงตาบวชี่มากนะ แต่มันมีแต่ส้วมแต่ถ่านแต่กกระจัดกระจายไปเหม็น

คลั่งไปทั่ว ไม่ได้มีกลิ่นที่หอมหวานชวนดมชวนชมนะ เพราะมันไม่จริงจั่งอย่างที่ว่านี่ละ ถ้างได้จั่งจั้ง จับไหนจั้งจั้ง เอา ว่างั้นเลย แน่เลย พระพุทธเจ้าสอน ธรรมเป็นธรรม รับรองเพื่อมรรคเพื่อผลแท้ๆ ทำไมจั้งไม่มีใครรับเอาไว้เพื่อมรรคเพื่อผลแก่ตนละ เอา ตั้งแต่กิเลส หอบแต่กิเลสตลอดเวลาจะได้เรื่องได้ราวอะไร

อย่าเป็นบ้ากับโลกเขานะ โลกเวลานี้กำลังเป็นบ้าหนักนะ อู๊ย ดูแล้วจนจะดูไม่ได้ ทุกอย่างๆ เวลานี้เป็นบ้าไปหมดเลย ความรู้เรียนมามากน้อยเป็นความรู้ที่กิเลสผลิตให้ กลับมาก็มาเป็นพินเป็นไฟเผาตนและผู้อื่น เผาตนด้วยความภูมิใจนะ ว่า ศถาบรรดาศักดิ์สูง เป็นบ้าอำนาจ ได้เงินได้ทองมาจากการรีดการไถเขานี้ภูมิใจ ภูมิใจ กับกองไฟ มันจะหนีจากพระพุทธเจ้าไปไหน เอาของเขามาเป็นของตัวเองเป็นได้ยังไง ไม่ เป็น เอาของเขามากก็เป็นของเขาวันยังค่ำ เอาเขามากก็มาเผาตัวเองวันยังค่ำอีก ภาพนี้ภพ หน้า วันนีวันหน้า เผาตลอดเวลา

ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ นี่แก่เข้ามาแล้วเป็นห่วงหมู่เพื่อนมากทีเดียว แก่เท่าไร ยิ่งห่วง ห่วงหมู่เพื่อน แทนที่จะมาห่วงตัวเองเราบอกเราไม่มี หมดโดยสิ้นเชิง นี่ก็เพราะ คุณค่าแห่งการสร้างความดีสำหรับตนจนหาที่ต้องติไม่ได้ ในหัวใจดวงนี้มีที่ต้องติอะไร ไม่มีเลย คือพอกก็พอบแบบเลิศเลอ อิมก็อิมแบบเลิศเลอเสีย ไม่ได้อิมเหมือนเรา รับประทานข้าว กินตอนเช้าอิม ตอนบ่ายหิวแล้ว ธรรมนี้ได้อิมในหัวใจ ธรรมกับใจเป็น อันเดียวกันแล้วเป็นนิพพานธรรมหรือธรรมธาตุ นั้นละอิมตลอด ท่านจึงเรียกว่า นิพพานเที่ยง หาให้ถึงขั้นนั้นซิ พระพุทธเจ้าสอนถึงนิพพานเที่ยง

พวกเราบินไปแต่กิเลส จั้งไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรเลย พระเรานั้นละตั้งใจให้ดี อยู่ ที่ไหนอย่าเพลอสติ อย่าเหลาะๆ แหละๆ ก้าวไปเดินไปๆ สติติดแนบกับตนตลอดเวลา ถ้างสติมีกิเลสไม่เกิดนะ ตั้งสติดีอยู่กิเลสไม่เกิด พอเพลอเมื่อไรบ๊ีบไปเลย กิเลสเอาไป ถลุมหมดแล้ว จำให้ดี

จั้งหันนี้ไม่ว่าวัดป่าบ้านตาดไม่ว่าสวนแสงธรรม พวกลูกศิษย์ลูกหาเขามาจั้งหัน มาประเภทธรรมดานี้เราก้ไม่ว่าแหละ ไร่ประเภทบ้ายโมงมาจั้งหัน ประเภทบ้ายโมงครึ่ง มาจั้งหัน ประเภทบ้ายสองโมงครึ่งมาจั้งหัน ที่นี้มันก็จนตรอกจนมุมซิพระเราประเภท บ้ายโมงครึ่ง สองโมง รับจั้งหันมันไม่มี นี่มาอีกแล้ว บ้ายโมงครึ่งหรือพวกนี้ละ มาเรื่อย สวนแสงธรรมเหมือนกันจนจันอิมแล้วยังมา มานี้ก็แบบเดียวกันจะว่าไง ให้พร

หลังจั้งหัน

สำหรับวัดนี้ดูเอา นี้บริเวณเกี่ยวข้องกับประชาชน มีบริเวณนี้เท่านั้น มานี้เข้ามาถึงศาลาแค่นี้ให้กลับ ภายในนี้มีแต่บริเวณของพระปฏิบัติธรรมล้วนๆ ไม่มีใครเข้าไป เกี่ยวข้องเลย นอกจากประชาชนคนที่เขารับใช้พระคนสองคนเขาเข้าออกได้

นอกจากนั้นไม่ให้ใครเข้า นี่บริเวณนี้ ช่างในนี้เป็นท่าเลขของพระทั้งหมดเลยท่านภาวนา เติณจกรรม นั่งสมาธิภาวนา ส่วนจากนี้ออกไปโน้นสำหรับประชาชน เราแบ่งไว้อย่างนั้น

(ถวายสถานีวิทยุครับ วัดโนนป่าว่าง ตำบลบ้านด่าน อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว ถวายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนจังหวัดสระแก้ว อ.อรัญประเทศ แต่หลวงตา ได้ทำการทดลองออกอากาศตั้งแต่วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๙ ตั้งแต่เวลา ๔.๐๐ น.ถึง ๒๓.๐๐ น.ทุกวัน)

(มีผู้เขียนหนังสือมาถึงหลวงตาดังนี้ครับ ดิฉันมีเพื่อนเป็นชาวอังกฤษ เขาได้อ่านศึกษาและปฏิบัติภาวนา โดยการอ่านหนังสือที่ท่านอาจารย์ปัญญาแปลเป็นภาษาอังกฤษ เป็นประวัติหลวงปู่มั่น ปฏิปทาพระธุดงค์กรรมฐาน และเทศน์อบรมพระปีเก่าๆ เขามีความศรัทธาในศาสนาพุทธ และการปฏิบัติของหลวงตาเป็นอย่างมาก แต่เขาต้องศึกษาจึงยังไม่มีโอกาสมากราบหลวงตาและภาวนาที่เมืองไทย เขาจึงพากันก่อตั้งชมรมจิตตภาวนาขึ้น เปิดรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตาทางอินเทอร์เน็ต เขาฟังที่หลวงตาเทศน์ทุกวันนี้ไม่ออก พวกเขาจึงใช้วิธีนั่งภาวนาบริการมพุทธโธฯ ในขณะที่ฟังหลวงตาเทศน์ เสียงพระธรรมเทศนาของหลวงตาทำให้จิตเขาสงบเย็นนิ่งไปตามเสียงธรรม จิตเขาไม่ยอกรับอารมณ์ภายนอก เสียงภายนอก จิตเขารู้สึกแน่นๆ เรียนหนังสือทำให้มีสมาธิมากขึ้น อยู่อริยาบถใดก็มีสติแน่นขึ้น ถึงแม้เขาไม่ทราบว่าหลวงตาแสดงธรรมว่าอะไรบ้าง แต่จิตเขาสงบนิ่งได้อย่างน่าอัศจรรย์ เขาจึงฝากให้ดิฉันกราบเรียนหลวงตาผ่านทางเว็บไซต์หลวงตา เพื่อขอบุชาในพระธรรมมา ณ ที่นี้ กราบนมัสการหลวงตามาด้วยความเคารพ

ดิฉันขอกราบแสดงความคิดเห็นว่า ที่หลวงตาแสดงธรรมทุกวันนี้ น่าเสียดายที่ไม่มีพระชาวอังกฤษอย่างท่านปัญญา หรือท่านดึกคอยแปลให้ทุกวัน เอาเฉพาะที่เป็นหลักสำคัญในแต่ละกัณฑ์ จะยังเป็นประโยชน์ต่อชาวต่างชาติมากขึ้น จึงขอกราบนมัสการ หากควรเป็นไปได้แล้ว จึงกราบขอรบกวนให้ท่านอาจารย์ดึกได้มีโอกาสแปลในแต่ละวันด้วยเทอญ)

เป็นแต่เพียงบอกเล่ามาเฉยๆ เรื่องภาวนา เทศน์ทางภาคปฏิบัติ ท่านจะเทศน์ตีตะล่อมเข้ามา ตีอารมณ์ทั้งหลายที่เคยยุ่งมาแต่ก่อน ตีตะล่อมเข้ามาด้วยธรรม ธรรมเทศนาละดีเข้ามาๆ จิตจะค่อยหดตัวเข้ามาๆ เหมือนเรตอกแหเอาไว้ เวลาฟังเทศน์เหมือนดิ่งจ่อมแห ตีนแหจะหดเข้ามาๆ จนเป็นกองแห อันนี้จิตของเรามันส่งกระจายไปทั่วโลกเหมือนตอกแห พอฟังเทศน์นี้ก็เหมือนดิ่งจ่อมแหนั้นละ มันหดเข้ามา กระแสของจิตหดเข้ามาๆ จนเข้ามาสู่จุดที่วาก่อนหน้านั้น คือความรู้รวมตัวเป็นจุดสว่างามอยู่ภายในหัวอก การภาวนาจะไม่ขึ้นสมองเหมือนความจำ ความจำนี้เรียนมากเท่าไรใช้

ความจำทั้งนั้นอยู่บนสมอง แต่ทางภาคภวานานี้ไม่ขึ้นสมองนะ ลงจุดศูนย์กลาง ที่นี้เวลาฟังเทศน์เข้าไปกระแสจิตหดเข้ามาๆ ก็แน่วอยู่ในนี้ นี่ละที่เข้าบอกนี้ว่า ไม่ฟังเสียงธรรม คือจิตช่วยตัวเองได้แล้วเวลานั้นจิตอยู่ปรกติ เสียงธรรมจึงแว่วๆ อยู่สูงๆ ส่งจิตเข้ามาสู่นี้แล้วจิตสงบแน่วอยู่อย่างนั้น

การฟังเทศน์ในภาคปฏิบัติ เทศน์ทางภาคปฏิบัติจะตีเข้ามา ภาคปริยัติว่ากันไปนูน เราก็เรียนปริยัติจะให้อะไร ชัดช่องที่ตรงไหนปริยัติเราก็เรียนมาแล้ว ภาคปริยัติออกข้างนอก เป็นสัญญาอารมณ์ออกไปๆ จำไป เวลาจะประมวลจริงๆ ต้องเป็นภาคปฏิบัติ ฟังธรรมะนี้จะประมวลเข้ามาๆ สุดท้ายจะมาอยู่ที่นี้หมด กองมหากัยคือกิเลสต้นทาสสร้างผลประโยชน์ของมัน แต่สร้างพินสร้างไฟเผาหัวอกของสัตว์โลกก็อยู่ที่หัวใจ ที่นี้มารู้กัน จิตใจที่ว้าวุ่นซุนมัวเพราะคิดมากไม่ดูตัวคิด ต้นเหตุที่มันคิดไปจากไหน ไปจากหัวใจ ที่นี้พอธรรมะเข้าไปนี่เป็นน้ำดับไฟ ใจก็ค่อยสงบเข้าไปๆ เวลาฟังเทศน์ท่านท่านตีตะล่อมเข้ามาๆ จุดศูนย์กลาง พอมันเข้าถึงที่เต็มที่ช่วยตัวเองได้แล้ว เสียงธรรมก็แว่วๆ ผิวผินอยู่ข้างนอก นั้นเป็นอย่างนั้น

การฟังเทศน์ทางภาคปฏิบัติเป็นอันดับหนึ่งจากการปฏิบัติทั้งหลาย แต่ต้องหมายถึงครูบาอาจารย์เทศนาว่าการโดยอรรถโดยธรรมถูกต้องดีงาม มีหลักมีเกณฑ์ในการสั่งสอน ไม่ได้หมายถึงว่าสั่งสอนทั่วๆ ไปสุมสี้สุมห่าก็เอาแน่ไม่ได้ แต่ท่านผู้สั่งสอนโดยอรรถโดยธรรมมีหลักมีเกณฑ์ทางจิตใจแล้วสอนเป็นอย่างนั้นละ ตีตะล่อมเข้ามาสู่จุดศูนย์กลาง พอจิตรวมตัวเข้ามาอยู่ที่นี่แล้วจิตจะสงบแน่วเลย ไม่มีกิริยาอาการใดออกแม้ที่สุดธรรมเทศนาก็ไม่เกี่ยวกัน แว่วๆ อยู่สูงๆ นูน จิตช่วยตัวเองได้แล้วอยู่สงบแน่วนั้นละเรียกว่าฟังเทศน์ได้ผล

ผลแห่งการฟังเทศน์ท่านแสดงไว้ ๕ อย่าง เราก็ลืมไปแล้วละเพราะเรียนปริยัติมานาน ๑ จะได้ยินได้ฟังสิ่งที่ไม่เคยได้ยินได้ฟัง ๒ สิ่งที่เคยได้ยินได้ฟังแล้ว แต่ยังไม่เข้าใจชัดจะเข้าใจแจ่มแจ้งชัดขึ้น ๓ บรรเทาความสงสัยเสียได้ ๔. ทำความเห็นให้ถูกต้อง ๕ จิตผู้ฟังยอมสงบผ่องใส นี่ละผลแห่งการฟังธรรมเข้ามาสู่จุดนี้ เพราะฉะนั้นพระในครั้งพุทธกาลหรือบริษัทประชาชนทั้งหลาย ฟังเทศน์จากพระพุทธเจ้าจึงสำเร็จมรรคผลนิพพานได้เหมือนกันทั้งฆราวาสทั้งพระ เพราะเทศน์นั้นเป็นธรรมะล้วนๆ จากท่านผู้บริสุทธิ์พุทธโธ คือศาสดาองค์เอกสอนจะไม่มีผิดมีพลาดไปเลย รองลงมาคือพระอรหันต์สอน

พระอรหันต์สอนท่านจะถอดออกใจของท่านออกไปสอน ท่านไม่ไปลูปคล้ำตามตำรับตำราที่ไหนๆ มาสอน ท่านจะเอาหลักความจริงๆ เกิดขึ้นที่ใจมีอยู่ที่ใจ ทั้งกิเลสทั้งธรรมจะเกิดขึ้นที่ใจ เมื่อเทศนาว่าการถอดออกจากใจเทศน์แล้ว ก็เรียกว่าตีตะล่อม

จิตที่มันว่าขุนขุนมัวให้สงบตัวเข้ามาๆ เป็นจิตที่สงบผ่องใส จากนั้นก็ช่วยตัวเองได้ ในขณะที่ฟัง เพราะฉะนั้นภาคปฏิบัตินี้ การฟังเทศน์ทางภาคปฏิบัติเป็นอันดับหนึ่ง ไม่ต้องบังคับจิตใจละในขณะที่ฟังเทศน์ท่านนั้น เท่ากับท่านตีตะล่อมเข้ามาให้แล้วๆ จิตของเราแน่วลงได้เลย ถ้าเราฟังโดยลำพังอย่างนี้จิตมันติดมันตัน บังคับบัญชาไม่ให้ออก มันก็ออกของมัน แต่พอฟังเทศน์เสียงเทศน์สัมผัสสัมพันธ์เข้าสู่ใจสืบทอดกันโดยลำดับ แล้วกล่อมใจให้สงบแน่วลงไป การฟังเทศน์เป็นอย่างนั้นฟังเทศน์ในภาคปฏิบัติ

เราจึงเชื่อเลย แต่ก่อนก็ธรรมดาจะเรียนมาทางด้านปริยัติ ว่าฟังเทศน์ได้สำเร็จ มรรคผลนิพพานในขณะที่ฟัง ทีนี้เวลามาโดนเข้าจริง ๆ มาโดนตัวเองเลยเกี่ยวกับพระ ทั้งหลายที่เป็นภาคปฏิบัติด้วยกัน ฟังเทศน์หลวงปู่มั่น หลวงปู่มั่นคือตลาดแห่งมรรคผลนิพพานอยู่ในหัวใจท่านหมด ท่านแสดงออกมาที่ไหนมีแต่เรื่องมรรคเรื่องผล ๆ จับติด ๆ ไม่ผิดไม่พลาดจิตใจแน่วลง ถ้าทางด้านปัญญาที่ขยับตามท่านเรื่อย ๆ ทางด้านสมาธิก็กล่อมใจให้สงบลง ทางด้านปัญญาท่านเทศน์ไปไหนขยับตามนะปัญญา ปัญญาจะไม่อยู่ ปัญญาจะขยับตาม ๆ เรื่อย ๆ ได้ผลเป็นที่พอใจ ๆ การฟังเทศน์จากภาคปฏิบัติของท่านผู้รู้จริงเห็นจริงเป็นอย่างนั้นละ

นี่ก็ฟังว่าวิทยุของเรานี้ออก ๖๘-๖๙ แห่งแล้วมั้ง(๖๘ ครั้ง) เออ วิทยุวัดป่า บ้านตาตออกทั่วประเทศไทยได้ ๖๘ แห่งแล้ว เราพอใจ วิทยุจะออกไปที่ไหนออกไปเถอะ ธรรมทั้งหมดนี้พูดสาธุเราไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามสิ่งอื่นใด แต่รวมแล้วมาอยู่ภาคปฏิบัติ ธรรมะจะเกิดขึ้นจากใจ อยู่ที่ใจล้วน ๆ เวลาออกนี้ออกจากนี้ไม่มีสิ้นมีสุด ทะลุปรุโปร่งไปหมดโล่งไปหมดเลย ก็เลสชาติสะบั้นไปจากใจเสียอย่างเดียวใจนี้เปิดโล่งไปหมด

ท่านจึงเรียกว่า **สุญญโต โลกิ** ใจนี้ว่างไปหมดไม่มีอะไรมาคิดมาขวาง สิ่งที่เกิดขวางก็คือกิเลส นั่นละ มีมากมีน้อยจะคิดขวาง แล้วก็ เป็นเรื่องติดเขาติดเราไป เมื่อติดเขาติดเราก็คือเป็นเสี้ยนเป็นหนามกีดขวางหนทางไม่ให้ก้าวเดินได้สะดวก เมื่อเปิดกิเลสออกหมดโดยสิ้นเชิงแล้วโล่งไปหมดใจ จะออกทางไหนออกได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยตามแต่ผู้มาฟังจะควรได้รับธรรมะประเภทใด ธรรมะประเภทนั้นจะออกออกทันที ๆ เลย

นี่ละการฟังเทศน์ครั้งพุทธกาลสำเร็จมรรคผลนิพพาน เราเชื่อตอนที่ไปฟังเทศน์หลวงปู่มั่น คือฟังเทศน์คราวนี้จิตขยับขึ้นอย่างนี้ ฟังที่นั่นขยับขึ้นเรื่อย ๆ เพราะท่านเทศน์โล่งไปหมด ท่านไม่มีอะไรติดข้องนะ เวลาเราติดปัญหาอยู่ตรงไหนคอยฟัง ท่านเทศน์มาถึงนี้ท่านจะไปไหนเราแก้งยังไม่ตกแก้ไม่ได้ ท่านผ่านมานี้ปุ๊บปรับขยับไปตาม ๆ หลายครั้งหลายหนพ้นได้ไม่สงสัย นี่ละเราынในหัวใจนี้เลย ฟังเทศน์บางทีจิตดับถึง

สามวัน ฟังซิณะ ทั้งๆ ที่รู้ยู่นี้มันดับได้ยังไง พุดไม่ออกแต่ไม่สงสัยในใจ จิตดับ คือ อารมณ์ต่างๆ ไม่เข้ามาเกี่ยวข้องเลย เหลือแต่ความรู้ล้วนๆ ดับ ดับอยู่ภายในหลังจาก การฟังเทศน์ท่านมาแล้วจิตดับอยู่ถึงสามวัน เป็นอย่างนั้นละ

เราก็ไม่เคยเห็นตั้งแต่เกิดมา ก็ฟังไปเห็นไปรู้ไปเป็นขึ้นในเวลาฟังเทศน์หลวงปู่ มั่น จิตดับถึงสามวัน ดับอารมณ์ทั้งหลายที่มาเกี่ยวข้องให้คิดนั้นคิดนี้ ดับหมดเลย เหลือแต่ความรู้ที่สว่างงามแน่วอยู่ในนั้น นั้นเห็นผลประจักษ์ใจชัดเจนมากจึงไม่ลืมนิดๆ ร้อนๆ ว่าจิตดับอยู่ถึงสามวัน ความรู้รู้เด่นยิ่งเด่น อากาารทั้งหลายที่ไปจากจิตนี้ระงับดับ หมดเลย นั้นละมันดับมันดับอย่างนั้นนะ นี่ละการฟังเทศน์ทางภาคปฏิบัติ เมื่อจิตใจ มันลงแล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะดีไปตามๆ กันหมด ถ้าจิตใจไม่ลงมีแต่กิเลสยุยงส่งเสริมให้ ตีตให้ดินทางนั้นทางนี้ ก็มีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้ตนเอง แล้วก็เผาไหม้ส่วนรวมไปไม่มีที่ ลิ่นสุด มีแต่เอาไฟเผากัน โลกอันนี้เป็นโลกเอาไฟเผา

ใครจะนำธรรมะมาสอนโลกกว้างแสนกว้างให้สงบร่มเย็น พอมนุษย์ทั้งหลายจะ อยู่กันเป็นสุขนี้ไม่มี เราอยากว่าไม่มี มีแต่ธรรมของพระพุทธเจ้า แล้วใครจะเป็นผู้ ปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า ก็มันไม่มีใครสนใจปฏิบัติตาม แล้วจะได้เห็นผลอะไรมา แสดงเป็นน้ำดับไฟแก่โลกละ ไม่มี นี่ละโลกจึงมีแต่ฟันแต่ไฟเวลานี้ แล้วก็กิเลสมันก็ หลอกว่าโลกเจริญ บ้านนั้นเจริญบ้านนี้เจริญ อะไรมันเจริญ เอาธรรมจับปุบมันรู้ทันที ไม่ต้องไปถามใครธรรมจับ มันเจริญตั้งแต่ฟันแต่ไฟความดีความดี ซึ่งดีซึ่งเด่นซึ่ง ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นชื่อว่าเรื่องของกิเลสซึ่งทั้งนั้น เรื่องธรรมท่านไม่เชิงใคร ท่านปฏิบัติสงบ เท่าไรยิ่งเด่นยิ่งดียิ่งเลิศยิ่งเลอ อันนั้นฟังเท่าไรยิ่งเป็นของดีของดีเป็นบ้ำกันทั้งโลกทั้ง สงสาร นี่ละเรื่องของโลกเป็นอย่างนั้น มีแต่ความดีความดีตื่นล้มตื่นแล้งกันไป หา ความสุขภายในจิตใจไม่มีแม้ดวงเดียว แต่เรื่องของธรรมนี้สงบจำอยู่ภายใน เห็นหมดรู้ หมด ใครตีตใครตีตยังงี้ๆ เขาเป็นบ้ำยังงี้เราไม่เป็นเสียอย่างเดียวก็แสนสบายๆ

ให้พากันปฏิบัติธรรม อบรมจิตใจตัวคิกตัวคะนองตัวอันธพาลมหากัยอยู่ที่ใจนะ เวลานี้อยู่ที่ใจเพราะไม่มีธรรมระงับมัน ถ้ามีธรรมระงับเข้าบ้างใจของเราจะค่อยปรากฏ มีคุณค่าขึ้นมาๆ มากน้อยเท่าไรจิตมีคุณค่าธรรมมีคุณค่าเท่าไร เรื่องที่เป็นฟันเป็นไฟก็ ค่อยสงบตัวลงๆ แล้วก็เย็นไปได้ตั้งพระพุทธเจ้าสาวกทั้งหลาย นั่นคือท่านผู้เย็นสุดยอด แล้ว พระพุทธเจ้าก็ตีพระอรหันต์ทั้งหลายก็ตีท่านเย็นสุดยอดแล้ว นำธรรมที่เย็นสุด ยอดมาพร่ำสอนบรรดาสัตว์ทั้งหลาย ที่เป็นฟันเป็นไฟเผาทั้งโลกนี้ ระงับดับไป ตามที่เห็นสมควรจะระงับได้แค่ไหน

ผู้ที่ไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมโอดเข้าแต่ห้อง ไอ.ซี.ยู. ไม่มองดูหมอมองดูยา ก็ มีแต่วันจะตายท่าเดียว โลกอันนี้เดี๋ยวนี้มันมีแต่วันจะตายท่าเดียวนะ เพราะกิเลสตัณหา

จุดลากเข้าห้อง ไอ.ซี.ยู.ๆ ไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเสียงครูเสียงอาจารย์เลย ครูอาจารย์อรรถธรรมนั้นเท่ากับหมอกับยามันไม่ฟัง มันฟังตั้งแต่เรื่องที่เป็นอยู่เวลานี้ไม่ต้องถาม หัวใจเราทุกคนมีด้วยกันถามกันทำไม นี่ละมันพาให้โลกร้อนอยู่เวลานี้ หาความสงบเย็นใจไม่ได้เลย พวกมันจดจำเอานะ วันนี่ก็เทศน์เพียงเท่านั้นละ ต้อนรับบรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่มาจากทางไกลและทางไกล ให้นำไปคิดปรับปรุงจิตใจให้ดี มหาภัยอยู่ที่ใจมหาคุณก็อยู่ที่ใจ เมื่อนำธรรมเข้าไปปรับปรุงแก้ไขตนเองแล้วจะเป็นมหาคุณขึ้นมา ถ้าไม่ปรับปรุงแล้วก็เป็นมหาภัยตลอดไปเลย เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz